

Tužitelj ima individualno pravo na sudjelovanje u propisno vođenom zakonodavnom postupku koje proizlazi iz njegova statusa zastupnika u Europskom parlamentu u skladu s člankom 2., člankom 10. stavkom 1., člankom 13. stavkom 1. i člankom 14 stavkom 1. UEU-a, konkretiziranog u sekundarnom zakonodavstvu tužiteljevom pravom na parlamentarno sudjelovanje, osobito u skladu s člankom 6. stavkom 1. prvom rečenicom Akta o neposrednim izborima, člankom 2. točkom (f) Statuta zastupnika i člankom 177. te člankom 218. stavkom 1. Poslovnika Europskog parlamenta. Donošenjem pobijane Delegirane uredbe na temelju članka 290. UFEU-a umjesto pokretanja odgovarajućim prijedlogom zapravo ispravnog redovnog zakonodavnog postupka u skladu s člankom 289. UFEU-a Europska komisija povrijedila je ne samo institucionalne zakonodavne ovlasti Europskog parlamenta u skladu s člankom 14 stavkom 1. UEU-a, člancima 289. i 294. UFEU-a i načelo institucionalne ravnoteže u skladu s člankom 13. stavkom 2. prvom rečenicom UEU-a, nego i individualno tužiteljevo pravo na neposredno i osobno sudjelovanje u propisno vođenom zakonodavnom postupku. Zastupnik Europskog parlamenta može podnijeti tužbu za poništenje u skladu s člankom 263. stavkom 4. zbog nenadležnosti, bitne povrede postupka ili zlorabe ovlasti druge institucije Unije, u mjeri u kojoj je njegovo pravo na sudjelovanje u propisno vođenom zakonodavnom postupku povrijeđeno kako bi ishodio upućivanje Europskom parlamentu.

Klasifikacija proizvodnje energije iz fosilnog prirodnog plina i nuklearne energije kao ekološki održivih gospodarskih djelatnosti u smislu Uredbe o taksonomiji (EU) 2020/852 od 18. lipnja 2021. je – neovisno o političkom stajalištu – izrazito politički i stoga ključni aspekt olakšavanja održivih ulaganja koji je u skladu s člankom 290. stavkom 1. drugom rečenicom UFEU-a rezerviran za zakonodavni akt prema članku 289. UFEU-a. Komisija je donošenjem pobijane Delegirane uredbe – bez obzira na njezinu materijalno-pravnu zakonitost – prekoračila svoje ovlasti povrijediši pritom načelo institucionalne ravnoteže u skladu s člankom 13. stavkom 2. prvom rečenicom UEU-a. Time je ujedno povrijeđena zakonodavna ovlast Europskog parlamenta te tužiteljevo demokratsko i parlamentarno pravo na sudjelovanje u propisno vođenom zakonodavnom postupku.

Tužba podnesena 10. listopada 2022. – ZR/EUIPO

(Predmet T-634/22)

(2023/C 24/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZR (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku EUIPO-ova tijela za imenovanje od 14. prosinca 2021., priopćenu istog dana, kojom se tužitelja obavještava da mu je uplaćen iznos od 5 000 eura u svrhu izvršenja presude Općeg suda od 13. siječnja 2021. u predmetu T-610/18 ZR/EUIPO;
- u mjeri u kojoj je to potrebno, poništi odluku predsjednika upravnog odbora EUIPO-a od 28. lipnja 2022., priopćenu istog dana, kojom je odbijena žalba podnesena na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju Europske unije protiv odluke od 14. prosinca 2021.;
- naloži naknadu pretrpljene imovinske i neimovinske štete; i
- naloži snošenje svih troškova koji su nastali povodom ove tužbe.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a i načela jednakog postupanja iz članka 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kad je riječ o postupanju prema tužitelju u odnosu na postupanje prema ostalim kandidatima koji su sudjelovali u postupku odabira.

Iznos od 5 000 eura ne može se smatrati dostatnim za stavljanje tužitelja u isti položaj kao i ostale kandidate koji su, zbog povrede ovog načela, uvršteni na popis uspješnih kandidata ili su dobili veći iznos naknade štete.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane/prava na suđenje iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načela dobre uprave, dužne pažnje i obveze obrazlaganja iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Kad je riječ o povredi prava obrane/prava na suđenje, jedini razlog za tuženikovo odbijanje razmatranja mogućnosti premještaja temelji se na činjenici da je tužitelj iskoristio svoje pravo na podnošenje žalbe. Puka činjenica da je tužitelj podnio žalbu ne može biti valjani razlog za upravu da ne provede pravedno izvršenje presude u predmetu T-610/18 ZR/EUIPO;

Kad je riječ o povredi načela dobre uprave, dužne pažnje i obveze obrazlaganja:

- kao prvo, tuženik nije uzeo u razmatranje sve čimbenike koji su mogli utjecati na njegovu odluku s obzirom na to da su pravno održive mogućnosti odbijene a alternativna je mogućnost zanemarena;
- kao drugo, komunikacija s tuženikom temeljena na jednoj mogućnosti koju je uprava predvidjela teško se može smatrati sveobuhvatnim dijalogom s ciljem postizanja pravednog rješenja.

Tužba podnesena 8. studenoga 2022. – van der Linde/ENZP

(Predmet T-678/22)

(2023/C 24/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Frank van der Linde (Nizozemska) (zastupnik: C. Forget, odvjetnik)

Tuženik: Europski nadzornik za zaštitu podataka

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- potvrdi pobijanu odluku ⁽¹⁾ u mjeri u kojoj Europol nalaže tužitelju da omogući pristup podacima koji se odnose na njega u skladu s člankom 36. stavkom 2. Uredbe 2022/991 ⁽²⁾;
- u preostalom dijelu, poništi odluku EDPS-a u mjeri u kojoj tužitelju ne nudi dostatna jamstva s obzirom na to da ne predviđa rok u kojem se mora izvršiti, novčanu kazni ni nikakvu dostatnu sankciju u odnosu na Europol, čime je tužitelju *de facto* oduzeto pravo na pristup i pravo na djelotvoran pravni lijek u smislu članka 8. i 47. Povelje;
- podredno, tužitelju dodijeli privremenu naknadu za nematerijalnu štetu;
- u svakom slučaju, naloži EDPS-u snošenje troškova u iznosu koji je naveo tužitelj.